

leč je že napredovalo letalstvo po zraku. Od vseh strani so že v soboto prihajali ljudje in za nedeljo je bilo pričakovati ogromne udeležbe na Teznu. Žalibog pa je že v soboto začelo tako hudo deževati, da je bila tekma izključena. Tudi v nedeljo je skoraj celi dopoldan lilo kakor iz škafa, tako da je odbor celo prireditev odpovedal in določil tekmo za nedeljo 3. novembra. — Živahno se razpravlja v Mariboru in okolici vprašanje mitnic in užitninskega davka. Mestna občina namreč mora od 1. januarja 1930 dalje plačevati policijo iz svojega. Dosedaj je policijo vzdrževala država, a po novem zakonu je to breme dobila občina. Stroški za vzdrževanje policije znašajo na leto približno tri in pol milijona Din. Tako ogromne vsote mestna občina ne zmora, da ne bi naložila novih občinskih davščin. Poleg tega pa je še zabranjeno pobirati od novega leta naprej občinske doklade v dosežanji višini na vino, pivo, žganje ter špirit. Tako tudi tu odpade zopet več milijonov Din občinskih dohodkov. Ker se je vsa leta mnogo zidalo in popravljalo ceste in ulice, ima občina velika plačila za obresti in kapital in išče sedaj, kje bi dobila primernih dohodkov. V občinskem svetu se sedaj posvetujejo občinski možje, ali za te velike izdatke, ki jih ima mestna občina, določi kot kritje nov užitninski davek na živila in drugo blago, ki ga vozijo ali nosijo ljudje v mesto. Mnogi so mnenja, da drugega izhoda ne bo in da bodo občinski možje morali iskati še druge dohodke. Če se na primer obdačijo na novo stanovanja, bodo zopet prizadeti revni sloji, ker so stanovanja že itak po večini zelo draga. Računa se tudi, da se upelje zopet davek na nočni obisk gostiln in kavarn. Ali to malo ne se. Kako bo rešeno vprašanje užitnine, ki upravičeno zelo zanima naše mestno in tudi kmetijsko prebivalstvo, homo poročali pravočasno.

Št. Peter pri Mariboru. Nadaljevanje preprobnih cestne zgradbe Št. Peter — Nebova — Grušova se bo pričelo leta 1930 v lastni režiji okrajnega cestnega odbora. V to svrhu se bo najelo posojilo. — V torek prejšnjega tedna smo imeli pri nas precejšnjo senzacijo, namreč avtomobilsko nesrečo. Po strmem bregu je zdrčel tovorni avto gosp. Kirarja, s katerim sta se peljali tudi dve ženski. Ker je bila škodljivost velika, pa je bila zato nesreča manjša. Šofer g. Kirar je ostal nepoškodovan, ženski pa sta dobili manjše poškodbe. — Preteklo sredo je umrla v Metavi po kratki bolezni Zimič Barbara, stara 63 let. Bila je verna žena ter dobra sosedka. Pokopali smo jo v petek. Pokoj njeni duši! — Dekliška šola šol-

skih sester dobi vsoprednico, ker število šolskih otrok narašča in ker so tudi šolski prostori na razpolago. Sploh je število šolskih otrok v prvem razredu obeh šol preveliko, zato tudi učni uspehi ne morejo biti zadovoljivi. Umestno bi bilo, da se eventualno združijo višji razredi, oziroma oddelki, kjer je število učencev manjše. Slovenskega Gospodarja prodaja trgovec J. Majdič, na kar opozarjamo tiste, kateri niso naročniki. Sicer pa ima Slov. Gospodar za naše občino častno število naročnikov, kakor malokatera občina.

Ruše. V noči od 25. na 26. oktobra smo doživeli v Rušah kar dva vlom. Dospel je neznanim vlomilcem se je posrečilo nasilnim potom priti skozi dvojna vrata v prodajalne prostore konzumnega društva. Odnegli so 2498 Dn gotovine, blago so pustili na miru. Isto noč je bila obiskana blagajna v krčmi pri Marinkah v bližini kolodvora. Tukaj so kljub posrečenemu vlamu imeli smolo, ker so dobili v blagajni le 35 Din.

Slovenska Bistrica. Na pobudo Kmetijske podružnice v Slovenski Bistrici, se je dne 20. oktobra ustanovil stalni šolski odbor za kmetijsko nadaljevalno šolo v Slovenski Bistrici. Načelnik je g. Jakob Vacac, župan in posestnik v Sp. Novivasi, podnačelnik g. Franc Obersne, župan in posestnik v Šentovcu. Vodstvo te šole se je poverilo ravnatelju tukajšnje meščanske šole g. Melhioru Rismal. Sklenilo se je, da se bode vršilo vpisovanje dne 1. novembra od 8. do 12. ure v ravnateljski pisarni meščanske šole. Ker je ta šola za naš kmetijski sian zelo velike važnosti in ker razpolaga šola s prvovrstnimi učiteljskimi močmi in ima vsa potrebna učila in priprave, se pričakuje, da bo obisk te šole mnogoštevilen, kar se sklepa iz zanimanja naše kmetijske mladine, katere uvideva potrebo kmetijske izobrazbe.

Ptuj. Dne 18. oktobra je umrla v ptujski bolnici Marija Ribič, posestnica v Grajeni pri Ptuj. Blagopokojna je bila dobra krščanska mati in skrbna gospodinja. Ostavila je za seboj kalujočega moža in edino hčerko. Pogreba, ka ga je vodil ml. g. prošt. dr. Žagar z našimi gg. kaplani p. Konstantinom in p. Mirkom, se je udeležilo veliko občinstva, ki je hotelo izkazati zadnjo čast dobri materi. Žalujetočemu očetu, ki je že dolgoletni naročnik Slov. Gospodarja naše sožalje.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 28. oktobra je v Medvednici umrl Matija Brečko, po domače Rajtnar. Bil je vri krščanski gospodar, skrben oče svojih otrok, nad vse marljiv in zvest tesar in zaveden slovenski mož ter dolgoletni naročnik Slovenskega Gospodarja. Dolgo

ga je priklepala mučna bolezen, zavrtni protin, ki si ga je nakopal pri svojem tesarskem delu, na bolniško pesteljo, dokler ga ni v pondeljek zjutraj rešila smrt velikih muk. Dobri mož, počivaj v Gospodu! — Dolgo smo imeli v letošnji jeseni prijetne dni, da smo lahko spravili poljske pridelke pod streho. Sedaj pa se je pri nas začela mokra, meglena jesen, ki nas hribovce hujše pritiska, kakor srednejše poljance. Posebno zlo so tukaj nepopisno slabe poti in ceste v blatu do gležnja, na mnogih krajih tudi do kolen. Posebno trdo pa je zadelo nas Ruperčane, ker smo s tolikim upanjem in zaupanjem gledali na novo cesto, ki bi nas vezala z Sv. Jurijem; oblastni odbor v Mariboru nam je ravno pred enim letom dovolil vsoto 175.000 Din za zgradbo te ceste; po 6. januarju tega leta pa je prišlo vse drugače. Mi ceste še nimamo in ne vemo, če jo kdaj dobimo. Dosedanja občinska cesta je do meje rupertске občine vsaj v povoljnem nem stanju, a po kalobski občini, kamor vodi naša cesta, je vsak ne le vozni, ampak vsak živinski promet nemogoč. Človek in živina dobesedno tone v blatu in močvirju. In vendar znaša progta te kalobške ceste samo 1 km 400 m dolžine, a nihče se ne gana, da bi jo spravil v stanje, da bi bila voznja po njej vsaj količkaj mogoča. — Kako nas je letos hmelj nakuril, pa Vam povem prihodnjic.

Murska Sobota. V noči od 25. na 26. oktobra so izbruhnili kar štirje požari. Najbolj je gorelo v Strukovcih. Gorelo je pri Aleksandru Vračiču. Ogenj je upepelil novo poslopje, gospodarske stroje in poljske pridelke. Od vseh strani na pomoč prihitela gasilna društva niso mogla veliko gasiti, ker je primanjkovalo vode. Gasilci so ogenj le omejili, da se ni širil dalje. Vidni so bili še požari v Križavcih, Tešanovcih in v Bogojini.

Marenberg. V Marenbergu je na Mihelev sem izvršil premovanje živine za naš okraj g. inženjer Muri, gospodarski referent oblastnega odbora ter razdelil več nagrad za lepe živino v znesku 11.000 Din, kar je jasen dokaz zanimanja oblastnega odbora za naše gospodarje. Bila je namenjena še večja vsota, a je bilo premalo lepe živine. Gostilničar Cizej želi prodati svoje posestvo in gostilno sredi trga na prometnem kraju; zato je priporočamo slovenskim kupcem. Predanovo hišo je kupil od Pogorevca tukajšnji g. zdravnik dr. Hönigmann, ki mu želimo, da bi si kmalu nabavil še nov lep avto ter pripeljal v njem svojo bodočo zakonsko družico. Posestnik Rosenhof pa si jo je že poiskal pri Sv. Primožu nad Muto, od koder je prišlo k nam že več dobrih gospodinj. Nade na boljše cene hme-

Križev pot koroških Slovencev.

(Dalje.)

Vpraša me, po kaj sem prišla. Povem mu, kako so se njegovi vojaki prejšnji večer pri nas surovo obnašali in ga prosim, da bi dobila nazaj pokradeno. Pa zareži nad menoj: »Verräterin, marsch in den Arrest!« (Izdajalka, marš v zapor!)

Prepozno sem obžalovala, da sem poslušala soseda, ki mi je svetoval, naj grem na poveljstvo.

Oklofutana in opljuvana.

Nato me je gnal vojak dalje. Hitro sem morala stopati pred njim. Prideva skozi les, pa ga vprašam, kam me misli gnati. »V Št. Pavel,« odgovori. »Notri vas bomo vse skupaj zaprli, pustili vas bomo od gladu potrkati in kar imate, bo pa naše.« Bila sem prepričana, da res to namejavajo. Pobrali bi nam živino in kar smo imeli, saj sili se nismo mogli zoperstavljati. A niso imeli več časa, da bi izpeljali svoje namere. Kajti še isti dan so morali sami pobrati svoja šila in kopita in brzo bežati.

Prideva v Gradnico (Granitztal). Še dober četrt ure je bilo do Št. Pavla. Po trati sedijo vojaki. Tudi midva se ustaviva. Pa mi eden izmed vojakov pokaže tistega, ki sem mu prejšnji dan skuhala mleka. Tako torej! Še le sedaj mi je postalo jasno. Torej vohun, nemški ogleduh! V zahvalo za pogostitev sta nas začrnili in nas naslikala kot izdajalce! Zato sedita mož in sin v ječi in zdaj še mene ženejo v zapor! Kot izdajalko!

Kakor bi me bil stisnil za srce, mi je bilo, ko sem ga spoznala. Spomnila sem se na Judeža.

Potem pa je prišel mož iz gostilne, pred katero so taborili vojaki, star mož, oficir; rekli so, da je »hauptmann«. Dolga bela brada mu je segala do trebuha. Hotel me je na dolgo in široko izpraševati. Toda jaz sem bila počasna v nemški besedi, vojaki pa so neprestano vreščali v me, me tožili in dolžili najbolj nečuvjenih reči, da smo dajali Jugoslovanom znamenja čez Dravo, kako smo hodili onstran Drave Jugoslovane prosit, da bi že skoro prišli in še mnogo drugih debelih laži. Zraven so me klofutali, eni od spredaj, drugi od zadaj in mi pljuvali v obraz. Nisem mogla gledati tega početja, z rokami sem si zakrila oči, oni pa so pljuvali dalje po obrazu in obleki.

e samo onemati, ki zna
Hmeljarstvo nese, kmetijski in hmelj pfo-
dani. Kupite zato knjigo HMEJARSTVO! Št. Din 50, vezano
Din 60. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Ija, ki nas je letos hudo opeharil, se žal niso izpolnile, pač pa je dovršena meznarija, v katero se je že preselil g. Domajnko, ki zvesto opravlja svojo službo Bogu na čast že 47. leto. Imamo sedaj tudi že dva brivska salona, ker samo eden ni mogel več ustreči premnogim željam in modernim zahtevam našega v vsakem oziru naprednega ženskega sveta.

Sv. Ana v Slov. goricah. Gospod daj mu večni mir in pokoj in večna luč naj mu sveti! Što željo v srcu smo se poslavljal od odprtega groba, v katerega smo položili k zadnjemu počitku znanega in zelo spoštovanega moža Janeza Holler (po domače Zemljic), kmeta iz Draženvrha. Rajni je bil vzor krščanskega moža ter pridnega in skrbnega gospodarja. Kot tak si je pridobil lepo premoženje, katerega je že pred smrtjo svojim otrokom pšeno razdelil tako, da je lahko sedaj kot 82 letni starček v miru zatisnil svoje oči. Bil je dolgoleten naročnik Slovenskega Gospodarja, katerega je rad z veseljem čital. Kako je bil priljubljen, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi od blizu in daleč. Kot naročniku Slovenskega Gospodarja mu želimo večni mir, bratoma in sestri pa naše sožalje! Vsem znancem in prijateljem priporočamo rajnega v pobožno molitev!

Polenšak. Pesmi veselih trgačev po naših vinogradih so utihnile. Le tu in tam se še oglašajo vinski pevec čriček, ki otožno sameva ob obranih trtah. Hvala Bogu, akoravno se je letos nabralo veliko manj ko druga leta, a je zato pridelek slajši, boljše kvaliteta. Želeti je samo, da se pojavijo dobri vinski kupci, ki bodo rešili naše posestnike-vinogradnike od vseh strani grozeče denarne krize. — Tudi večja nesreča se je zgodila v vinskem vrhu Prerodu. Pri kotanju v klet, je spodrsnil večji sod, se prevrnil preko stopnic in enemu posestniku prav močno poškodoval nogo in sicer tako, da je moral iskati zdravniške pomoči. Vse splošno je priporočati pri tako nevarnem delu čim več opreznosti. — Morda nam pa kdo poreče, ubogi Polenšani imate pač same nesreče in same nevolje. Da pa ta očitek ovržemo, povemo takoj, da smo se prav fletno in veselo imeli pretekli teden na gostiji v Lasigovcih pri Kolmanovih, ko se je poročila domača hči Verona. Torej želimo obilo sreče in veselja na mnoga leta!

Polenšak. Z resnim, tihim sočustvovanjem smo zadnji teden stali ob odprtem grobu, v katerega smo položili mlado, še le 28 let staro mamico dveh nedolžnih otrok, Micko Belšak, doma iz zavedne krščanske hiše Kokolove iz Polenc. Konec njenemu zemeljskemu živ-

ljenju je napravila kruta jetika, ki jo je mučila skozi dolge mesece. Vse bridkosti in težave pa je rajna Micka prav vdana v voljo božjo, večkrat s sv. zakramenti potolažena, prenašala z neverjetno potrpežljivostjo. Izvanredno lep je bil pogreb ob udeležbi veliko ljudi je jasno pričal o priljubljenosti rajne Micke in cele hiše Kokolove. Težko, pretežno je pač umreti mlad, sredi cveta svojega življenja. Ko smo spustili rakev v grob, so zajokali ljudje kot otroci in ne eno oko ni ostalo suho. Da, draga Micka, ljuba mamica, počivaj v miru in naj ti sveti nebeška luč! Staršem, bratu Jožetu in vsem sorodnikom pa bodi izrečeno ob bridki izgubi pokojne Micke naše iskreno sožalje!

Ormož. Zadnji čas se opaža, da se fantje v vedno večjem številu ob nedeljah in praznikih vozijo k sv. maši na bicikljih. Na trgu imajo pod kostanji razstavo in menda se vrši tudi semenj. Prav zadnje nedelje pa se je videlo že več koles, do sedem pred cerkvijo. To mora biti pobožnost, ko fant z enim očesom gleda proti oltarju ali pa po dekletih, z drugim pa na kolo, da mu ga ne bi kdo izmaknil. Govori se celo, da bodo fantje priredili neko tekmo in razdelili nagrade — najlepšemu fantu in najlepšemu kolesu, pa najgršemu fantu in najgršemu kolesu. — Kako trdo gre ljudem za denar, se vidi na primer iz tega resničnega dogodka: Nekje od Sv. Lenarta sta oče in sin pripeljala na tolgah v sodčku 80 litrov mošta prodat nekemu tukajšnjemu trgovcu. »Zakaj sama vozita?« so ju vprašali. »Ker bi nama voznik več računal, kot bova za mošt dobila.« — Nek mož je hotel počastiti god svoje žene s streljanjem iz puške. Streljal je ženi na čast, v veselje in žalost in sebi v škodo, ker si je prestrelil nogo. — Nekdo se zdravi v tukajšnji bolnici, ki se je hotel sam usmrtiti. Meril je v srce, zadel pa v trebuh. — Letošnje kožuhanje se ni končalo brez izdrtih lat, brez izgubljenih klobukov, zateklih lic in krvavih glav. Kriva je šmarnica, v enem slučaju tudi Dragica, ali kako je že bilo nji ime! — Nek mladenič s Hrvatskega je hotel s saharinom trgovati. Toda ker se je bal kazni, katero je že nekoliko čutil po plečih in hrbtu, si je zadal 13 ran z nožem, 6 v vrat, 6 v prsa in trebuh, 1 v roko. — Kadar bom imel kaj bolj veselih novic, jih bom takoj sporočil.

Vojnik. Odkritje spomenika vojnim žrtvam je bilo v splošno zadovoljnost. Igra Kalvarija krasno izpeljana; dvorana je bila obakrat natačena. Na splošno zahtevo se je igra ponovila v nedeljo dne 27. oktobra 1929.

Organistovske zadeve.

Komisar oblastne samouprave mariborske oblasti je na vlogo Zveze organistov za Slovenijo z dne 2. septembra tega leta odgovoril z dopisom z dne 10. oktobra 1929 št. VC 22356/29 sledeče: Na Vašo predstavko z dne 2. septembra tega leta v zadevi oprostite oblasti in občinskih trošarin od bernskega vina Vam sporočam: Vprašanje oprostite občinskih doklad na državno trošarino od vina in vinskega mošta za zbirčno vino, ki ga dobijo organisti **obvezno** kot del svoje plače, je končno rešeno z okrožnico oblasnega odbora z dne 10. oktobra 1927 št. VC 2466/27. — Ta okrožnica velja še danes v polnem obsegu. Pripominjamo pa, da je vino, ki ga dobijo organisti od prostovoljnih zbirk, **podvrženo občinskim dokladam**. Ta zadeva sedaj ni jasna. Obvezne vinske bernje menda itak nikjer ni. Vse vinske bernje so prostovoljne. V zadnjem odstavku navedena pripomba pravi, da je vino od prostovoljnih zbire podvrženo občinski trošarini. Ali državni in oblastni trošarini ne? Vsekako bomo gledali, da do drugega leta to uredimo. Prosimo poročila, kako bodo postopali finančni organi.

Zadnja volja. »Kakšna je bila zadnja volja Vašega moža?« »Kako morete kaj takega vprašati! Moj rajnik ni imel nikoli zadnje volje, pač pa vedno samo jaz.«

Kaznovana nagajivost. Neko jutro srečajo trije dijaki žida ter sklenejo z njim se nekoliko pošaliti. Prvi mu reče: »Dobro jutro, oče Abraham!« — Drugi: »Dobro jutro, oče Izak!« — Tretji: »Dobro jutro, oče Jakob!« — Žid se dela, kot da ni opazil teh zabavljic. Obrne se počasi k dijakom in reče: »No, gospodje! Jaz nisem niti Abraham niti Izak niti Jakob, ampak Savel, sin Kisov, katerega je oče poslal po izgubljene osle. In glejte, našel sem jih!«

Zdravnik: »Vaš mož je resno bolan. Takoj naj gre v posteljo in jaz pridem po dvakrat na dan pogledat.« — **Žena:** »O, kako je dobro, da smo pri bolniški blagajni!« **Zdravnik:** »Zakaj pa tega takoj ne poveste. Vaš mož naj izpije nekaj kamilčnih čajev, pa bo kmalu dober!«

»Die Serben sajnd schon dol«

S tem je bilo zaslíševanje končano in stotnik je velel vojaku, naj me žene v zapor v Št. Pavel, kjer sta bila, kakor omenjeno, že zaprta mož in sin. Napravila sva komaj kakih sto korakov, ko nama prihiti nasproti iz Št. Pavla nekaj civilnega prebivalstva, večinoma mladih žensk, gospodičen, ki so kričale na vse grlo: »Die Serben sajnd schon dol! Sicer tedaj še ni bilo Srbov v Št. Pavlu, prišli so še le par ur pozneje, a strah ima velike oči!

Ko vojak sliši, da so že Srbi v Št. Pavlu, mi ukaže, da se obrnem in me podi nazaj. Ker nisem mogla tako leteti kakor on, 22 letni fant, kakor sem ga presodila, me je začel udrihati s puškinim kopitom po križu in po hrbtu. Tam v bližini je bila ena stara ženska, že vsa siva in kriva, pa ko je videla, kako me žene vojak, je še ona pljuvala proti meni in mi klicala: »Pfu! Babn, kannst nicht mit uns halten (tuf, baba, ali ne moreš držati z nami)!«

Zopet se vrneva do vojakov s stotnikom s sivo brado. Vsled vesti, da so Srbi že v Št. Pavlu, je bilo vse zmešano in vznemirjeno. Vojak, ki me je do sedaj spremljal ali bolje, gonil, se je pome-

šal med druge vojake. Pa že me prime drugi. Pride stotnik z dolgo brado in izreče obsodbo: »Ženi jo na Rudo, tam jo bodo ustrelili!«

Pot na morišče.

Bila sem uverjena, da se mi res bliža zadnja ura. Saj obsodba je že izrečena.

Vojak me žene skozi vrste vojakov; vsi so pljuvali proti meni in mi klicali: »Pfu! Verräterin! Schiess nieder die Babn!« (Fui izdajalka! Ustrelj babo!)

Greva po dolini gori, po Gradnici, in prideva do gostilne. Medtem so Jugoslovani že zasedli Št. Pavel in telefon je bil pretrgan. Vojaki so bli vsi razburjeni, vse križem so preklinjali. Zopet so pljuvali po meni in zopet sem bila »Verräterin« (izdajalka). Hišno gospodinjo sem prosila za kozarec vode. Prinesla mi ga je. Vojak je postavil puško poleg mene in mi zagrozil, da bo takoj ustrelil name, če si drznem zbežati. Odgovorim mu, da se ne premaknem z mesta.

Potem greva zopet dalje in prideva na vrh. Tu je meja med Labudsko dolino in velikovško ravnino. Dolina Gradnica je podaljšek Labudske

»NEDELJA?«

Šte naročeni na list

Ima vsak teden? prinaša vsakokratni nedeljski evanĝelij in razlago ter druge pedagoške venske članki, razen tega pa tudi lopo povest »Otroci naše ljube Gospe« in mitne zgodbe za otroce. Stane mesečno le 2.— Din (letno 21.— Din). Še danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: **Uredništvo NEDELJE, Maribor, Slovničkov trg 29.**

RADIO MARIBOR

Aleksandrova cesta številka 6
je VAŠE podjetje.

Najsolidnejša postrežba! Bogata zaloga! Cene nizke — ugodni plačilni pogoji. 1255

Kupujemo po najvišjih dnevnih cenah fižol, suhe gobe in orehe.

Anton Fazarinc, Celje
1884 Specerijska trgovina

20% kronski boni Več tisoč

kupuje v Ptuju
Pichler, Gostilna
Društvo Dom. 1951

prvovrstnih jabolčnih divjakov za nasad drevesnic ima naprodaj Mihael Kovačič, posestnik, Sv. Peter p. Mariboru 1952.

Hlapec in dekla, samska, srednje starosti se sprejmeta. Franc Serbec, Spodnja Sv. Kungota, p. Pesnica. 1354

Hlapec (voznik) samski dobi takoj službo pri Karl Goldschnig, umetni mlin, Fram. Pogoji: trezen in pošten. Plača po dogovoru. Predstaviti se, če mogoče, osebnost. 1355

Majer (viničar) se sprejme takoj. Dragotin Kopic, Aleksandrova cesta 77, Maribor. 1353

LUNA EKSPORTNA HIŠA, MARIBOR

Aleksandrova cesta 19
Dobroznana, najboljša in najcenejša tvrdka za nakup galanterije, pletenine, kraškega blaga ter igrač na drobno in debelo. 577

doline. Tu na vrhu najdeva voznika, ki vozi v smeri proti Rudi. Vojak ga naprosi, da naju vzame na voz, kar voznik stori. Kaj sta govorila voznik in vojak, vsled ropotanja voza nisem razumela, ker sem bila zatopljena v svoje misli. Peljali smo se kake pol ure. Pri Kleperniku (v ruški župniji) je voznik ustavil, in z vojakom sva šla zopet peš dalje. Srečevali so naju vojaki, ki so bežali z Rude.

Prideva v Šmatija in greva v gostilno. Vse polno vojakov, večidel pijanih. V veži so stale vreče s cementom, vsedem se na vrečo in si podprem glavo z rokami. Okrog mene so se vojaki pogovarjali, kako zvito so nas dobili na »lim«, kako sta prejšnji dan vohunila ona dva vojaka pri nas, in zopet so pogrevali stare laži. In zopet so mi klicali: »Izdajalka, fuj, izdajalka! — Ustrelji babo!«

Tedaj pa treščil v bližini hiše granata, vse je postalo zmešano in hitro je bila hiša prazna. Tudi midva odideva.

Pa kmalu je moj spremljevalec zvedel, da je na Rudi že vse zbežalo in da nima po kaj hoditi tja. Toda izpustil me ni. Napravila sva »kertaž« in gnal me je proti Grebinju.

Usnje kupite najboljše in najcenejše v irgovini usnja

Arnost Kohnstein,
Maribor

Vetrinjska ulica št. 5

Kupujejo se surove kože in sprejmejo v delo, barvajo se u-snjate suknje. 1956

Oglejte si izložbo

zimske plašče — kratke površnike — dečje plašče in zimske obleke. Za naročila po meri velika zaloga double sukna in vsakovrstnega modnega blaga za obleke

Velika zaloga

Pri CVERLINU kupite najboljšo in zato najcenejšo vsa oblačila!

1957 kakor

FRANC CVERLIN

— krojaštvo in konfekcija —
MARIBOR, Gosposka ul. 32

Velika zaloga

Oglejte si izložbo

V „Malih oznanilih“ stane vsaka beseda Din 120. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpolnjejo tudi v znamkah.

Mala oznanila

Upravičeno odgovarja na vsa vprašanja samo takrat, ako je položena snauka za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO

Zasluzek!

Prodajalce posnemalnikov iščemo proti dobri plači. Javiti se „Tehna družbi“ Ljubljana, Mestni trg 25/I. 1038

Pomočnika in vajenca sprejme takoj Franc Caf, čevljar, Sv. Rupert v Slov. gor. 1358

Učitelj: »Med vas osmero otrok v prvih klopih razdelim 48 jabolok, 72 hrušk, 152 češpelj, 88 breskev. Kaj dobi vsak?« — Lenka: »Grižolo!«

Slab izgovor. Oče zvečer pri mizi: »No, Jaka, idi in poglej, je li nebo oblačno ali jasno.« — Jaka, ki ga je bilo strah, gre v vežo, odkoder se čez nekaj časa vrne in pravi: »Oče, nisem mogel videti kako je nebo, ker je zunaj preveč temno.« —

Če človek sam sebe ne pozna. »Ja, ja, če je človek pijan, stori marsikako neumnost. Jaz sem se zadnjič v pijanosti odrekel pijači.«

Velika predrznost. Trgovec pripoveduje prijatelju o nekem sleparju ter pravi naposled: »Tako sem ga vrgel po stopnicah, da si je kar vrat zlomil. Potem pa gre ta falot, in me zatoži pri sodišču!«

Zanimiv konj. Kmet je kupil od cigana konja. Konj pa je čez nekaj dni poginil. Kmet je cigana ozmerjal. Cigan: »Pa kaj je konj le naredil?« — Kmet: »Poginil je!« — Cigan: »Za to pa jaz ne odgovarjam. Tega konj pri meni ni nikdar naredil!«

Zmrznjeni krompir. Na trgu je prodajala kmetica krompir, ki pa je v tej hudi zimi zmrznil. Pa je dejal kupec: »Žena, Vaš krompir je pa zmrznil.« — Žena: Pa naj! Ali mislite, da bom za vsak krompir hlače kupila?«

»Ti, včeraj mi je Guštin rekel, da sem lepa kot pravljica.« — »Hm, ali ne veš, da se vse pravljice pričenjajo z: Nekdaj je bila...?«

Gramofone in gramofonske plošče samo prvovrstne znamke v vseh različnih cenah v veliki izbiri samo pri tvrdki

Ackermann i Kindl - Ptuj

Gramofone za gostilne s puščico oddajam tudi na obrokel

Zopet na svobodi.

Pot od Rude do Grebinja znaša eno uro hoda. Dvakrat sem prosila vojaka, da sva malo postala, da sem se umila, da sem mogla zopet videti.

Prišla sva v Grebinj. Tudi tu je bilo že vse prazno, samo en orožnik je gledal dol pri oknu. Z vojakom stopiva bližje in vojak obrazloži mojo obsodbo. Orožnik pravi: »Jaz je ne bom ustrelil. Tisti, ki ima to nalogo, ga ni doma. Morata malo počakati.«

Greva na drugo stran trga, k vratom neke gostilne. Jaz se vsedem na klop, vojak pa stoji poleg mene. Smrt mi je stopila prav živo pred oči. Groza me je spreletela. Silno sem zahrepenela po duhovniku, da bi mi podelil sv. zakramente, toda kaj, saj ti brezumni vojaki tega ne bodo dovolili! Popolnoma sem bila zatopljena v misli na večnost in kar nekako omamljena. Vdala sem se v voljo božjo. Če je res tako, da moram po nedolžnem umreti zavoljo teh izmišljenih laži, naj se zgodi volja božja.

Iz teh misli me predrami nek višji oficir, ali kaj je bil, ki je prišel gologlav po sredi trga in

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, Ila in IIIa, slikane — KADILLO po najugodnejših cenah kupite v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU, KOROŠKA CESTA 5.

SVEČE

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

L. Z. Z. R. Z.

Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog nad 55.000.000 dinarjev.

Vlagatelji ne plačajo od obresti

nobenega rentnega davka

ter dobijo obresti izplačane v celoti brez kakega odtegljaja.

Moški, ženske, stari, mladi!

Vam vsem je naša znana PLETARNA za to zimo pripravila veliko izbiro toplih pletenih

Vse iz čiste volne in tako po ceni, kakor še dosedaj nobeno leto. Zato pa predno, te reči kupite, si oglejte to

veliko zalogo v pletarni M. VEZJAR
Maribor, Vetrinjska ulica 17

Sobo- in črkoslukanje izvršuje po ceni in okusno Franc Ambrožič, Maribor, Grajska ulica 2. 1276

Najboljši in najcenejši rum si sami naredite, če si kupite Rumov cvet v drogeriji Wolfram (Kenc), Maribor, 1302 Slovenska ulica.

Najboljše sadno drevje in vinske trte, v raznih pridelovalnih sortah in kakovosti, dobite po nizki ceni te pri Drevoselci Gradnik, Dobrna pri Celju. Cenik in seznam zahtevajte!

Tomaževa žlindra
Kalijeva sol
Apneni dušik
Nitrofoskal 1810

se dobi pri

Klanjšek Franjo
Maribor, Glavni trg**Advokat dr. Matej Senčar**je prevzel pisarno po umrlem advokatu dr. Tone Gosaku in posluje sedaj v dosedanji pisarniški prostor dr. Tone Gosaka
Slomškova ul. 6, Ptuj

nama je namignil, naj stopiva k njemu. Govorita nekoliko o meni, potem pa reče jezno na pol vojaško oblečeni mož: »Izpusti jo! Naj gre, kamor hoče!« Zasukal se je in odšel.

Bila sem prosta.

»Vse bodo pomorili in požgali.«

Bila sem prosta. A prestani strah mi je še tičal v kosteh. Kakor da bi mi še vedno grozila nevarnost, se splazim v veliko uto, kjer je bilo vse polno vozov, drv in raznih drugih stvari, se skrijem med drva in premišljujem svojo revščino. Tu sem poslušala, kakšna zmešnjava je vladala v trgu, vse je letelo navzkriž, povsod vik in krik. Neka ženska je vpila: »Kdo mi bo pomagat moj kovčeg nabasati?« Druga ženska pa je imela voz, na njem otroka, k vozu pa je imela privezano kožo in je govorila: »To vlečem seboj, drugo naj ostane.« Vse je bilo v nepopisnem strahu. Kakor da se bližajo Turki. Vse se je pripravljalo na beg in vsakdo je pograbil, kar je v naglici dosegel in kar je mislil, da more vzeti s seboj. Nemški vojniki so jugoslovanske vojake čudno

očrnili in obrekovali, češ, da bodo vse pokradli požgali, pobili in odgnali s seboj.

V tem je ura v zvoniku udarila pet popoldne. Zlezla sem iz svojega skrivališča in se napotila proti domu. Pol živa sem počasi lezla naprej. Ni me veselilo iti ne naprej ne nazaj.

Pridem do neke hiše v bližini glavne ceste. Ustavim se. Fantje, ki so služili pri »Volkswehr«, so ravno jemali slovo od domačih. Bil je jok in stok, kakor da bi se poslavljali za večno. Prigovarjala sem jim: »Ostanite doma, saj se vam ne bo nič zgodilo. Saj so kristjani, saj niso Turki.« A niso me poslušali. »Vse bodo pomorili in požgali,« so mi odgovarjali. »Če pa nas dobijo, nas odvedejo v Srbijo.« Vprašam jih, kdo jim je to povedal. »Ja, Nemci,« mi odgovorijo. »Oh, Nemci so lažnivci,« sem jim govorila iz lastno doživetve izkušnje. »Lažejo človeku v obraz. Ne verjemite jim.« Pa so jim verjeli bolj kakor meni. Nemška hujskarija je šla v klasje. Ljudje so se bali Srbov in Jugoslovancev kot živega vraga. Naravno torej, da moje prigovarjanje nič ni izdalo. Fantje so šli, kakor bi jih z bičem podil.

Tudi jaz sem počasi nadaljevala svojo pot.

(Konec prihodnjic.)

Za dolge zimске večere
KARL MAYEVI spisi
najbolj kratkočasni. Izšli do zdaj 3 zv.
po Din 13 v Cirklovi tiskarni Maribor.